

O FRÀVEGO

(Luca Cresta - 2001)

(ma i n real tæ o l' à scrî ta o Fràncò Bànpi)

O fràvego-o gh' à 'n scàgno I ùvego
I a mi
ciù scûo de 'n fóndego i nte 'n carogìn.
re I a mi
Da-o pòrtego o védde o tràfego
I a mi
corî 'n sce l' àstrego fìn da-a matìn.
re I a mi

A pòrta bén serâ
re
chi vêgne pe acatâ
mi
o sa o dêve sunâ.
fa#- re
O sta 'nto scàgno co-a mamà.
I a mi fa#- I a7
Fêua gh' é i n gîo i n mandi lâ
re mi I a
ch' o ghe veu aröbâ
do#7 re
ma l' ê poîa o no ghe n' à.
mi I a mi

O fràvego-o l' é 'n òmmo rùstego
I a mi
ghe pi âxe o bùdego e do bón vìn.
re I a mi
A doménega ghe vêgne a ràntega
I a mi
l' ægoa a se spàntega sótt' a-o bronzìn.
re I a mi

E o pénsa i nta ci tæ
re
pe mi fì gge no ghe n' é
mi
e mi n' ò sénpre coæ
re mi I a
ma ò dæto a ménte a mæ moæ
I a mi fa#- I a7
mì sso a-i l öi pe-a mæ etæ
re mi I a
co-e màsche al ei tugæ
do#7 re
ò ti òu 'n sce l' ænn-a e ræ.
mi I a mi

L' é téuscego scugi â i n sci ô l'épego
I a mi
chi nâ i nte l' éndego de l' asascì n.
re I a mi
Co-a pértega bacæ a ràfega
I a mi
sôvi a a pel àntega pe vegnî a-a fì n.
re I a mi

E cómme 'n foestê
re
ch' o va pe-o sò sentê
mi
chi pì cca o l' é l ê
I a re
e seu moæ a càzze d' i n pê.
I a mi fa#- I a7
Lê o a crêuve co' 'n papê
re mi I a
pöi o sci òrte i nto quartê
do#7 re
pe dâse prexonê.
mi I a